

Bulletin 4/03

Ter informatie van revolutionaire, marxistische-leninistische krachten van alle landen

Uittreksels en samenvattingen uit de publicaties van "Gegen die Strömung" – Orgaan voor de opbouw van een revolutionaire communistische partij van Duitsland oktober–december 2003

Verschijnt per kwartaal in het Engels, Frans, Italiaans, Nederlands, Russisch, Spaans en Turks

Het pamflet van oktober had als thema:

Solidariteit met de strijd van de werkenden en de uitgebuite massa's van Bolivia!

"In dit jaar en nog verbitterder als voorheen zijn de werkenden en uitgebuite massa's in Bolivia herhaaldelijk strijdend, militant en gedeeltelijk bewapend in het strijdperk getreden. Zij zijn in het hele land opgestaan tegen uitbuiting en onderdrukking door het imperialisme, vooral het US-imperialisme, en tegen de eigen heersende klassen die de uitverkoop van de hulpbronnen van het land in het belang van hun imperialistische heren bedrijven. Na een strijd van vier weken en straatgevechten met de politie en de militairen, na meer dan 70 doden, lukte het, de president ten val te brengen. Nu moet echter weer "rust en orde" weerkeren.

Maar de uitgebuite massa's in Bolivia, met de mijnwerkers vooraan, kennen een tientallen jaren lange traditie van militante en gedeeltelijk ook gewapende strijd. Ze hebben in het verleden bewezen, dat ze zich noch door terreur en vervolging noch door reformistische kalmering of nationalistische frasen van de strijd laten afbrengen. De werkers in de tinnijnen, de fabrieksarbeiders en - de arbeiders uit de steden, de landarbeiders, de arme boeren uit het laagland en de Andes, de studenten, de verarmde gepensioneerden, de werkloze bewoners van de armenwijken – zijn niet alleen verenigd door de antiimperialistische strijd tegen uitbuiting en onderdrukking door het imperialisme, maar als Aymara en Quechua ook de gemeenschappelijke strijd tegen nationale onderdrukking en discriminatie."

Hierna wordt de actuele strijd kort beschreven en op vier punten uitgelegd

"Wat heeft de strijd van de revolutionaire krachten in de hele wereld aangetoond?"

■ *La Paz ... moest, dat was het plan van de opstandelingen, volledig door omsingeling van de buitenwereld afgesloten worden. Dit doel konden de strijders bereiken op grond van een handige toepassing van een afmattingpolitiek tegen de militairen ...*

■ *Principe voor deze kracht en slagkracht was het brede verbond van de werkenden en de uitgebuite massa's ...*

■ *Met grote heldenmoed ... hebben de werkenden en uitgebuite massa's van Bolivia de revolutionaire krachten van de wereld een eenvoudige werkelijkheid voor ogen gehouden: wie niet strijdt heeft al verloren. Daarom moeten we strijden, ook als we in het begin nederlagen moeten accepteren en grote offers te betreuren zijn ...*

"Zijn we een keer verslagen, dan hebben we niets anders te doen, dan weer opnieuw te beginnen."
Engels "Revolution und Konterrevolution in Deutschland" 1851 MEW8, blz.5)

■ *Voor de massa der werkenden en uitgebuite mensen bood de afgelopen strijd de gelegenheid, zich in deze toegespitste situatie duidelijkheid te verschaffen over de nu nog te accepteren opportunistische leiders, die alleen "de spieren willen laten zien", om door de "druk van de straat" zelf op de regeringsbanken te worden gezet ... "*

Het pamflet sluit met de verwijzing naar twee principiële leerstukken, die uit de strijd in Bolivia voor de communistisch georiënteerde krachten van alle landen getrokken kunnen worden:

“Om de vraag naar de macht werkelijk te stellen moet het hele staatsapparaat in de bewapende strijd verslagen en door nieuwe, revolutionaire Organen van de volksdemocratische dictatuur onder leiding van de arbeiders in verband met de werkenden en de uitgebuite massa's worden vervangen, die vooral het kort houden van de oude reactionaire krachten en ter afwering van imperialistische interventies moeten dienen.”

“De strijd heeft echter ook met alle scherpte de noodzakelijkheid van een werkelijk revolutionaire aan het wetenschappelijk communisme, aan de leer van Marx, Engels, Lenin en Stalin georiënteerde communistische partij getoond, die zich in de klassenstrijd inschakelt en stap voor stap de leiding overneemt, die gewedige

successen van de strijd analyseert en propageert, maar ook de halfheden en zwakten van de strijd en de massabewegingen kritiseert en bestrijdt en die in de strijd tegen de verschillende Varianten van het revisionisme de verkeerde vrienden en hun burgerlijk reformisme van de werkende mensen ontmaskert. “

Het pamflet bevat kaders met de volgende thema's:

■ “Het kapitaal is van top tot teen, uit alle poriën, bloed- en zweetdrijvend ter wereld gekomen” (Karl Marx).

■ “Het Duitse imperialisme in Bolivia. Hoe een Duitse Nazimoordenaar zijn bloedig handwerk in Bolivia voortzet, Klaus Barbie.

■ “Fundamentele feiten met betrekking tot Bolivia

Het pamflet van november/december verscheen in een uitgebreide uitvoering van 14 Din A3 bladzijden, en in een ingekorte uitvoering, die het thema in 25 Stellingen behandelt, die we hier volledig afdrukken.

De eerste wereldoorlog - een van alle kanten onrechtmatige oorlog, toch geldt toen en nu: De hoofdvijand Staat in eigen land!

De misdaden van het Duitse imperialisme in de eerste wereldoorlog en de toestand nu

Op 2 augustus 1914 begon de eerste wereldoorlog, het eerste wereldwijde imperialistische bloedbad in de mensgeschiedenis, met de overval van het Duitse imperialisme op België. Het bijzonder agressieve Duitse imperialisme had de eerste wereldoorlog weliswaar ontketend, maar ondubbelzinnig: veroorzaakt werd de eerste wereldoorlog door alle imperialistische grootmachten, het was een van alle kanten onrechtmatige oorlog, een imperialistische roofoorlog voor de herindeling van de wereld onder de grootste imperialistische rovers. Aan de eerste wereldoorlog waren de imperialisten van alle landen schuldig. De oorzaken voor de eerste wereldoorlog zijn in het imperialistische wereldsysteem verworteld, want imperialisme betekent oorlog! Beide moeten uitgelegd en begrepen worden.

En nu? De huidige internationale situatie lijkt in wezenlijke punten op de situatie van 1914. En toch houden velen, zeer velen de mogelijkheid van een nieuw wereldwijd imperialistisch bloedbad ondanks zekere vrees, eerder voor unrealistisch. Juist daardoor is het des te belangrijker, zich ernstig met de ervaringen van de eerste wereldoorlog bezig te houden en daaruit lering te trekken voor de huidige strijd tegen het imperialisme in het algemeen en het

Duitse imperialisme in het bijzonder. Want uit het begrip, hoe en waarom het tot de eerste wereldoorlog kwam, kan de huidige internationale situatie beter begrepen en geanalyseerd worden, wat immers een fundament voor de wereldwijde strijd tegen het imperialisme, juist ook tegen körnende imperialistische oorlogen is. Bovendien: zonder de eigen hoofdvijand, het Duitse imperialisme, precies te kennen, zijn bijzonderheden te begrijpen, kan hij niet overwonnen worden. In het bijzonder moeten we alle misdaden van het Duitse imperialisme kennen en ontmaskeren, om een maximale proletarisch - internationalistische opvoeding in Duitsland tenminste te kunnen doorvoeren.

Voor de huidige strijd tegen de Bundeswehr is het verder centraal, uit de strijd tegen de eerste wereldoorlog vooral van de Bolschewiki, maar ook uit de strijd in Duitsland, destijds onder leiding van de communistische “Spartakus”-groep met Rosa Luxemburg en Karl Liebknecht aan het hoofd, maximaal te leren.

De navolgende Stellingen zijn de poging om de belangrijkste ervaringen en lessen samen te vatten.

Destijds zoals nu:

Waarom er geen “vreedzaam

imperialisme” zonder imperialistische oorlogen kan zijn

1. De leugen van een zogenaamd “vreedzaam imperialisme” zonder imperialistische oorlogen was in de tijd van de eerste wereldoorlog verbreid en word ook nu nog door het imperialisme verbreid. Lenin’s analyse van de wetmatigheden van het imperialisme is fundamenteel uitgangspunt in de strijd tegen deze leugen. Lenin heeft bewezen, dat **het imperialisme het hoogste Stadium van het kapitalisme is**. Het imperialisme is door drie fundamentele bijzonderheden gekenmerkt: imperialisme is het **monopolistische kapitalisme**. Lenin werkte vijf economische kenmerken van het monopolistische kapitalisme uit. Het ontstaan van monopolies, versmelting van het bank- en industriekapitaal tot financieringskapitaal bijzondere betekenis van de kapitaalexport, het ontstaan van internationale monopolieverbindingen, die de wereld onder elkaar opdelen, de territoriale opdeling der wereld onder de imperialistische grootmachten is aanvankelijk afgesloten. **Imperialisme is parasitair kapitalisme**. Dat betekent vooral, dat de onderdrukte naties door een hoopje imperialistische machten uitgebuit worden. In de imperialistische metropolen zelf toont het parasitisme zieh door steeds groter wordende omkoping en corruptie evenals in het feit van het bestaan van een arbeidersaristocratie, die vooral met hulp van extra profijt uit de uitbuiting der arbeiders der onderdrukte naties omgekocht wordt. **Imperialisme is stervend kapitalisme**. Dat betekent niet, dat het imperialisme van zelf verdwijnt, maar het wereldwijd rijp is voor de revolutie.

2. Lenin heeft op basis van vijf economische kenmerken van het monopolistische kapitalisme **de wet van de ongelijkmatige ontwikkeling van de imperialistische landen uitgewerkt, die onvermijdelijk imperialistische oorlogen voortbrengen**. Op deze basis heeft Lenin de extreme verscherping der ongelijkmatige ontwikkeling, die tot de eerste wereldoorlog gevoerd heeft, zeer concreet geanalyseerd. De kern van deze wet bestaat eruit, dat de “interne”, vooral economische kracht van de imperialistische landen in toenemende tegenspraak geraakt met de verdeling van de invloedsgebieden. De daardoor ontstane tegenspraken tussen de imperialistische rovers laten zieh op grond van het feit, dat ze naar maximaalprofijt streven en de wereld al “opgedeeld” is, niet vreedzaam, maar in het eindeffect alleen door oorlog uitvechten. Daaruit volgt, dat **vreedzame verbonden tussen de imperialisten slechts adempauzes tussen imperialistische oorlogen zijn**.

3. Op het beginsel van de wetmatigheid der ongelijkmatige ontwikkeling van de imperialistische machten heeft het na zijn nederlaag in de tweede wereldoorlog aan de grond liggende **Duitse imperialisme al lang weer tot een imperialistische grootmacht, tot een op zieh zelf staande oorlogshaard ontwikkeld**. De annexatie van de voormalige DDR heeft een enorme machtgroei gebracht. In de laatste tientallen jaren hebben de West Duitse imperialisten allereerst economisch en politiek en dan ook militair hun gewicht tegenover het US- imperialisme en ook alle andere imperialistische grootmachten stap voor stap vergroot. Overeenkomstig deze gegroeide economische, politieke en militaire kracht spitst de strijd om invloedssferen zieh juist ook tegen het US - imperialisme verder toe, zoals b.v. in samenhang met de oorlog in Irak 2003.

Toen zoals nu:

Hoe door lokale oorlogen een wereldoorlog voorbereid wordt

4. Uitgangspunten voor de analyse der oorlogsdoelen en voorbereidingen op de eerste wereldoorlog en de huidige voorbereidingen voor een nieuwe wereldoorlog door de imperialistische grootmachten zijn: **De imperialistische grootmachten proberen op grond van de al opgedeelde wereld bij de herindeling van de wereld, het bevechten van elk willekeurig land te veroveren**, om ten eerste een zo groot mogelijke eigen buit te maken, ten tweede, om zoveel mogelijk alle grondstoffen of alle mogelijke grondstofbronnen in eigen hand te krijgen, wat centraal is, om een langdurende wereldoorlog te kunnen winnen. Ten derde het doel van directe verzwakking van de imperialistische concurrenten en het ondergraven van hun macht.

5. Bij de voorbereiding en het ontketenen van wereldoorlogen met het doel de wereld opnieuw in te delen onder de imperialistische grootmachten **speelde en speelt de voorbereiding en het ontketenen van lokale oorlogen een belangrijke rol**. Lokale oorlogen resp. begrensde imperialistische militaire acties zoals voor de eerste wereldoorlog de “Bosniecristis” in 1908, de “Marokkocristis” in 1911 of de “Balkanoorlogen” 1912/13 (bij allen speelde het Duilse imperialisme een centrale rol), dienden ertoe, de wereldwijde verhouding der krachten tussen de imperialistische grootmachten ten gunste van zichzelf te veranderen, om zieh maximaal te versterken voor de aanstaande wereldoorlog. Lokale oorlogen dienden en dienen **het uitproberen van de eigen wapensystemen en het eigen leger** evenals het uitproberen van de strijdkracht van de op dat moment verbonden machten. Ze dienden en dienen ertoe,

politiek en ideologisch de **“eigen” bevolking van de imperialistische grootmachten met de aanstaande wereldoorlog te laten “instemmen”**, de chauvinistische hetze tegen de imperialistische concurrenten op te voeren en **te testen hoe ver de “eigen” bevolking al tot oorlog bereid is**. Lokale oorlogen worden ook **direct voor het uitlokken van een wereldoorlog** benut, zoals het zogenaamde **“Servisch-Oostenrijks conflict” 1914**.

6. Het Duitse imperialisme beoogde vooral drie fundamentele oorlogsdoelen in de eerste wereldoorlog. Ten eerste ging het, **het Duitse imperialisme om het behalen van de hegemonie in Europa**, vooral tegen Engeland en Frankrijk, maar ook tegen Rusland. Daarbij was het doel, groze delen van Frankrijk, Rusland en ook andere, kleinere imperialistische landen van Europa (zoals België) direct of indirect in de invloedssfeer van het Duitse imperialisme in te lijven. Ten tweede moest **een gesloten koloniaal rijk in Centraal Afrika, de beheersing van het nabije Oosten** alsook wereldwijde militaire steunpunten bevochten worden. Ten derde moest **de heerschappij op de wereldmarkt vooral tegen Engeland** doorgezet worden. Alle drie de doelen zag het Duitse imperialisme als een wezenlijke stap naar de verwerkelijking van zijn wereldheerschappij.

7. Ter verwerkelijking van zijn oorlogsdoelen in de eerste wereldoorlog mobiliseerde het Duitse imperialisme zijn hele politieke, economische en militaire krachten. Bij de oorlogsvoorbereidingen van het Duitse imperialisme vielen naast het ophitsen en de leiding van lokale oorlogen vooral nog op:

Ten eerste, het **ontketenen van gigantische Duits-chauvinistische ophitsingscampagnes**, als fundament om de **“eigen” bevolking** in de oorlog te kunnen drijven.

Ten tweede **wisselde de SPD op z'n laalst vanaf 1914 met de toestemming tot de oorlogskredieten definitief tot de kant van de contrarevolutie**. De Duitse sociaal democratie capituleerde voor de Duits-chauvinistische geestvervoering en nam de functie over onder het motto **“vaderlandsverdediging”** het gif van het Duitse nationalisme en chauvinisme in de arbeidersklasse te verankeren en deze voor de imperialistische roofoorlog te doen ontvlammen.

Ten derde startten de Duitse Imperialisten **massieve, lang van te voren geplande pogingen antikoloniale massabewegingen in de invloedssferen van de imperialistische concurrenten – vooral tegen Engeland en Frankrijk – te ondersleunen, te organiseren en ze pro-Duits** let richten, om hun positie te

verzwakken en de eigen te versterken of bepaalde invloedssferen geheel aan de imperialistische concurrenten te onttrekken.

8. Ook nu spelen lokale oorlogen voor de oorlogsvoorbereidingen van de imperialistische grootmachten en de verscherping van het wereldoorlogsgevaar een belangrijke rol. Zo hitsten **juist de Duitse imperialisten beide kanten van de Iran-Irak-oorlog 1980–1988** op, die ongeveer een miljoen mensenlevens kostte. De Duitse imperialisten hadden ook een leidende rol bij de ontketening van de **reactionaire oorlogen in Joegoslavië 1991–1999**, en **voerde de Bundeswehr tegen Joegoslavië hun eerste imperialistische aanvalsoorlog door**. Sinds 2001 voert het Duitse imperialisme **oorlog in Afghanistan** ter **“verdediging van Duitse belangen aan de Hindoe Koesj”**. De **oorlog tegen Irak 2003** toont vooral de bijzondere verscherping der tegenspraken tussen het Duitse en het US-imperialisme.

Onder de huidige omstandigheden volgt de militaire confrontatie tussen de imperialistische grootmachten nog niet door een wereldwijde militaire confrontatie tussen de imperialistische grootmachten, maar nog op een andere manier: iedere imperialistische grootmacht probeert zo veel mogelijk troepen in andere landen te stationneren, om de andere imperialistische grootmachten niet alleen het veld over te laten. De militaire strijd tussen de imperialistische machten vindt tegenwoordig vooral plaats in zogenaamde **“plaatsvervangende oorlogen”**. De imperialisten ondersteunen van hen afhankelijke reactionaire krachten, die een militaire strijd voeren tegen krachten, die wederom van andere imperialisten afhankelijk zijn en die ze dienen.

9. Tegen de voorstelling, dat op grond van de huidige militaire superioriteit der USA het niet meer tot een directe imperialistische oorlog tussen Duitsland en de USA zou kunnen kōnnen, zelfs tot een wereldoorlog tussen de imperialistische grootmachten, moet gezegd worden, dat **het oorlogsdoel op lange termijn van het Duitse imperialisme daaruit bestaat, in de derde aanloop de wereldheerschappij te verkrijgen**. Hiervoor worden op middellange en lange termijn alle krachten ingespannen:

Een **gigantisch bewapeningsprogramma** (110 miljard Euro in de volgende vijf tot tien jaar) wordt geforceerd. De **ontwikkeling van de eigen bewapeningsindustrie** wordt opgevoerd. Daarbij moet rekening worden gehouden, dat de Bundeswehr al lang een op atoomwapens uitgericht leger is en dat het Duitse imperialisme in de eerste en tweede wereldoorlog bewezen heeft, dat het in korte tijd in Staat is, **het hele land in een goed functionerende**

oorlogsfabriek te veranderen. Op de basis, dat **het Duitse imperialisme de sterkste macht in de EU is,** is het druk in de weer door de zogenaamde "uitbreiding oost" der EU een soort "Duits achterland" in Oost Europa te vestigen. Daarmee probeert het verder zijn gewicht binnen de EU vooral tegenover Frankrijk en Engeland, wereldwijd vooral tegenover de USA, te verhogen. Het Duitse imperialisme onderneemt massieve inspanningen, om ver buiten zijn landsgrenzen grip niet alleen op economisch, maar ook op militair potentiaal te krijgen, om deze in een toekomstige oorlog voor zich te kunnen benutten (b.v. in de laatste jaren werden reeds belangrijke posten in het personeelgegevensverkeer in Europa met Duitse officieren bezet).

Voor de uitzichten op succes voor de derde aanloop van het Duitse imperialisme in de strijd om de wereldheerschappij is van beslissende betekenis, of het de Duitse imperialisten zal lukken, vooral grote delen van de voormalige Sovjet Unie, d.w.z. Rusland, de Oekraïne, Witrusland, Letland, Litauen tot aan de staten van de Kaukasus, meer of minder direct in hun macht- en heerschappijbereik in te binden, om hun enorm potentiaal (vooral grondstoffen) voor zich te kunnen doen gelden en of het zal lukken, relatief stabiele verbonden met andere reactionaire staten wereldwijd te vormen.

10. Wat niet onderschat mag worden is het vermögen van het Duitse imperialisme om naar behoefte **Duitschauvinistische en militaire hetze te ontplooiën** en te versterken in de traditie van Duitschauvinistisch en militaristische propaganda voor en tijdens de eerste wereldoorlog evenals in de traditie van het Duitschauvinistische en militaristische hetze van het nazi-fascisme. **De bijzondere ontwikkeling van het militarisme in Duitsland** met zijn gemdoctrineerde blinde gehoorzaamheid en onderdanengeest, evenals de militair ontwikkelde "Duitse zin voor orde" is tot heden in grote delen van de Duitse bevolking diep verankerd en is daarom een niet te onderschatten troef van het Duitse imperialisme.

11. De koortsachtige oorlogsvoorbereidingen naar buiten kwamen toen en komen nu nog overeen met de toenemende **militarisering en het fascistischer worden naar binnen.** De Staat van beleg, oorlogsrecht en strenge censuur behoorden gedurende de eerste wereldoorlog tot de repressieve maatregelen, om de verscherpte uitbuiting der arbeiders voor de oorlogsindustrie door te zetten en te waarborgen, in het bijzonder echter de ontwikkeling van antimilitaire en revolutionaire strijd te onderdrukken. Een kernpunt van het fascistischer

worden nu is de geplande inzet der Bundeswehr naar binnen, wat door de zogenaamde "noodtoestandswetten" al lang voor het "geval van een crisis" beoogd wordt, om b.v. stakingsbewegingen der arbeiders met militair geweld neer te slaan.

12. Belangrijk is: Voor het Duitse imperialisme, militarisme en revanchisme zijn de verdere militaire aanvallen in samenhang met de agressieoorlog tegen Afghanistan, de stationnering van Bundeswehrtroepen in steeds meer landen slechts stappen op de verdere weg om niet alleen tegen het Oosten **revanche te nemen voor de nederlaag die hem in 1945 de Volkeren en de staten der anti-Hitlercoalitie bereid hebben.**

Destijds zoals nu:

Hoe het de imperialistische oorlogsaanstichters lukt, de massa's der werkenden in de imperialistische oorlogen te drijven

13. Imperialistische oorlogen kunnen niet alleen op grond van economische en militaire sterkte worden gewonnen. Over zege en nederlagen is wezenlijk beslissend, **of het de bourgeoisie lukt de "harten en de hersens" van "hun" bevolking met hun chauvinisme en militarisme te vergiftigen,** om ze zo voor hun oorlogsdoelen te winnen. Het plan in het bijzonder ook van de Duitse imperialistische heren voorzag derhalve, een combinatie uit imperialistisch pacifisme en het ophitsen van de werkenden door middel van rechtvaardigingsleugens, die de imperialistische oorlogsvoorbereidingen en de imperialistische oorlogvoering moesten versluieren, toe te passen – op de basis van massieve chauvinistische hetze met behulp van alle partijen van het imperialisme en de in het kamp van de contrarevolutie gewisselde sociaal democratie –, om in het imperialistische wereldbloedbad 1914–1918 de andere imperialistische rovers te overwinnen.

14. Lenin's strijd tegen deze rechtvaardigheidsleugens moet een voorbeeld voor onze huidige strijd zijn. **In de kern worden nu nog dezelfde leugens als voor de eerste wereldoorlog gebruikt,** al dan niet in andere vorm. Daarbij is de basis van alle leugens van het Duitse imperialisme toen en nu dezelfde. **Of de propaganda van de "vaderlandsverdediging"** van het Duitse imperialisme ten tijde van de eerste wereldoorlog **of nu het anti-amerikanisme** – het Duitse chauvinisme, diende en dient ertoe de werkende massa in de imperialistische roofoorlog te jagen. In het bijzonder zijn de Duitse imperialisten ook nu wäre "meesters in hun vak".

De leugens van "het centrale euvel", of dat het, het tsaristische Rusland ten tijde van de eerste wereldoorlog was of nu de USA, die wereldwijd zogenaamd hoofdzakelijk bestreden zouden moeten worden, betekende en betekent afleiding van de strijd tegen het "eigen" imperialisme.

De "ontmaskering" van misdaden der imperialistische concurrenten zoals tijdens de eerste wereldoorlog de "tsaristische gruweldaden" of b.v. de misdaden van de US in Irak door de burgerlijke media in Duitsland, diende en dient ter versluiering en afleiding van de misdaden van het "eigen" imperialisme. De daarmee samenhangende leugens van de "strijd tegen annexaties" ten tijde van de eerste wereldoorlog of van de strijd voor "mensenrechten" zoals b.v. de huidige "inzet" voor een "democratisch Irak" door de Duitse imperialisten was en is een middel tot versluiering der doelen van de eigen roofoorlogen (b.v. van het Duitse imperialisme in Afghanistan) en tot ophitsing van de massa's in de invloedssferen der imperialistische concurrenten.

Destijds zo als nu:

Tweefrontenstrijd tegen vervalsingen van het algemene karakter van een oorlog en tegen de verloochening van in het bijzonder de agressiviteit van het Duitse imperialisme

15. In de strijd tegen de opportunistische "vaderlandsverdedigers", die beweerden, dat "hun" bourgeoisie in de eerste wereldoorlog een "rechtmatige" oorlog zouden voeren, stelde Lenin als basisvoorwaarde, **het algemene karakter van een oorlog uit te werken:** door analyse der objectieve toestand der klassen in alle oorlogvoerende landen op basis van de totaliteit der gegevens over de basis van het economische leven van alle oorlogvoerende machten en de hele wereld en door analyse van de historische bijzonderheden van elke oorlog, d.w.z. zijn voorgeschiedenis, het ontstaan en het uitlokken. Want zonder duidelijkheid over het algemene karakter van een oorlog kan niet beslist worden of een kant en welke kant in de desbetreffende oorlog door communistische krachten ondersteund of welke bestreden moet worden.

16. De eerste wereldoorlog was een **aan alle kanten reactionaire, imperialistische roofoorlog met het doel de herindeling van de wereld onder de imperialistische grootmachten.** De imperialisten van alle landen hadden schuld aan de eerste wereldoorlog. De eerste wereldoorlog had echter ook het doel, de arbeiders van alle landen nationalistisch te versuffen, de

communistische krachten te vernietigen, om de revolutionaire beweging van het proletariaat en de nationale bevrijdingsbewegingen in de kolonien te verzwakken. De eerste wereldoorlog was een **imperialistische slachtpartij van tot dan toe ongekende meedogenloosheid en in ongekende mate.** In totaal werden 10 miljoen Soldaten gedood, 20 miljoen gewond en 3,5 miljoen werden invalide.

17. De communistische krachten in ieder land moeten de strijd om duidelijkheid over het algemene karakter van een oorlog met de **analyse der bijzonderheden van het "eigen" imperialisme** verbinden. Dat is daarom nodig, om de rol van het "eigen" imperialisme in de desbetreffende oorlog diepgaand te begrijpen, de gevaarlijkheid ervan precies te kunnen herkennen, als basis om hem zeker maximaal te kunnen bestrijden.

18. Bloedige contrarevoluties in plaats van zegerijke revoluties als bijzonderheid van de Duitse geschiedenis, versmelting van de industriële bourgeoisie met de feodale heren, in het bijzonder de Pruisische Jonkerkaste tot "imperialistische jonker-bourgeoisie", te laat gekomen bij de koloniale opdeling van de wereld op grond van de verlate kapitalistische ontwikkeling in Duitsland – al deze bijzonderheden van het Duitse imperialisme vormden voor de eerste wereldoorlog de bijzondere agressiviteit van het Duitse imperialisme en maakten hem tot een bijzonder agressieve en roofzuchtige rover.

19. Het Duitse imperialisme lokte de eerste wereldoorlog uit en beging tijdens de eerste wereldoorlog **bijzonder meedogenloze misdaden: de massale moord op de burgerbevolking, meedogenloos afschieten van gijzelaars, folter en mishandelingen ook aan kinderen, bombardementen op grote steden, onderzeeboot-oorlog tegen lazaret- en passagiersschepen, massadeportaties en invoering van dwangarbeid voor honderdduizenden, massale mishandeling en moord op krijgsgevangenen.** Bijzonder in het oog lopend bij deze misdaden zijn:

- De eerste inzet van gifgas in geval van oorlog tegen Soldaten van de imperialistische concurrenten (meer dan 70.000 Soldaten werden door Duits gifgas vermoord, meer dan een miljoen ten dele zwaar gewond)

de directe deelname aan de volkerenmoord van meer dan 1,5 miljoen Armeniers door de Turkse heersende klassen

- De oorlog in de Duitse kolonien in Afrika, het huidige Tanzania, het huidige Togo, Kameroen en Namibie. Alleen in Tanzania werden ca. 120.000 Afrikaanse "draggers" en Soldaten van

het Duitse koloniale leger in imperialistische slachtpartij en gedood, ca. 300.000 Afrikaanse inwoners stierven aan de gevolgen van de oorlog door honger, ziekte etc.

20. Een nieuwe oorlog tussen de Duitse Imperialisten en andere imperialistische grootmachten – of lokaal begrensd of een nieuwe wereldoorlog – zal een van beide zijden onterechte, imperialistische oorlog, een oorlog tot herindeling van de wereld zijn, onafhankelijk van de vraag, of het Duitse imperialisme de uitlokker van deze oorlog is of niet. Hierbij zullen ook lokale oorlogen, eventueel ook tegen zich revolutionair verzettende Volkeren een belangrijke rol spelen.

21. De inschatting van de uitzonderlijke agressiviteit van het Duitse imperialisme nu blijkt niet uit de momentopname van de actuele sterkte. Het West/Duitse imperialisme, dat zich na de tweede wereldoorlog ontwikkeld heeft, is geen nieuw ontstaan imperialisme, maar is in de kern hetzelfde Duitse imperialisme, dat de eerste wereldoorlog uitgelokt heeft, hetzelfde imperialisme, dat in de tweede wereldoorlog de tot nu toe grootste misdaden der wereldgeschiedenis tot aan de industrieel georganiseerde volkerenmoord op de Joodse bevolking van Europa en de Sinti en Roma doorgevoerd heeft. Het is in de kern hetzelfde imperialisme, dat al tweemaal bewezen heeft, dat het in Staat is, in relatief korte tijd economisch, politiek en militaire nederlagen weer te vereffenen. Het is in de kern hetzelfde imperialisme, dat zich zelfs bij de meest roofzuchtige acties op grote delen van de bevolking kon steunen, onder andere, omdat van de overgrote meerderheid der werkenden en uitgebuite massa's nog nooit een radicale breuk met de heersende klasse in Duitsland doorgevoerd werd. Dit heeft zijn militarisme en revanchisme, het Duitse militarisme en het Duitse revanchisme bijzonder ontwikkeld. Het Duitse imperialisme nu is weer tot de sprong bereid. Het is nog altijd een bijzonder agressieve imperialistische grootmacht.

Destijds zoals nu:

De hoofdvijand Staat in het eigen land!

22. De fundamentele lijn van Lenin en de Bolsjewiki in de strijd tegen de eerste wereldoorlog is ook nu voorbeeld voor onze strijd tegen oorlogsvoorbereidingen en oorlogen van het Duitse imperialisme. Deze lijn moet geconcretiseerd en op de huidige voorwaarden toegepast worden:

Het was toen zoals nu: **“De hoofdvijand Staat in het eigen land!”** – omdat het “eigen” imperialisme het burgerlijke staatsapparaat in handen heeft. De strijd alleen of vooral tegen de oorlogsdrijfverij van de

imperialistische concurrenten zonder prioriteit in de strijd tegen het “eigen” imperialisme ondersteunt alleen het “eigen” imperialisme.

Alle oorlogsvoorbereidingen en -drijfverijen, alle drogredenen, rechtvaardigingsleugens en demagogie van het “eigen” imperialisme moet naar krachten ontmaskerd en bestreden worden, in het bijzonder ook het chauvinisme in al zijn vormen.

Wereldwijd moeten alle democratische en revolutionaire krachten, die tegen de imperialistische oorlog strijden, ondersteund worden, vooral de revolutionaire en democratische strijd in de van het “eigen” imperialisme afhankelijke landen. Er moet voor de proletarischinternationale verbroedering der arbeiders van alle landen gestreden worden.

Het is noodzakelijk voor de nederlaag van de “eigen” bourgeoisie in de imperialistische oorlog te strijden, zonder zich aan een andere imperialistische bourgeoisie aan te sluiten.

In ieder geval mag men niet in de vallen van de burgerlijke legaliteit trappen: noodzakelijk is de tijdige en zorgvuldige voorbereiding op de illegale strijd, zonder daarbij de maximale benutting van alle legale strijdmogelijkheden te veronachtzamen.

De strijd voor de verandering van de imperialistische oorlog in de burgeroorlog om de “eigen” bourgeoisie ten val te brengen, om de dictatuur van het proletariaat in het “eigen” land te vestigen, moet gevoerd worden. Want imperialistische oorlogen kunnen alleen uitgeschakeld worden, als het imperialisme vernietigd wordt, dat immers onvermijdelijk imperialistische oorlogen voortbrengt.

Dit alles is onmogelijk, zonder strijd tegen het opportunisme, het internationale en vooral het “eigen” opportunisme. Want de opportunistische krachten, dat toonde ook overduidelijk de ervaring van de eerste wereldoorlog, zijn in het bijzonder gedurende imperialistische oorlogen directe handlangers van “hun” imperialistische bourgeoisie en hebben de functie, de arbeiders in de imperialistische oorlog te jagen en van de strijd tegen het “eigen” imperialisme af te houden.

Deze taken kunnen alleen aangepakt en met succes uitgevoerd worden onder leiding van een werkelijk revolutionaire communistische partij, die op de basis van een juiste lijn, een werkelijk revolutionaire politiek doorvoert, die de legale met de illegale strijd verbindt, die op de basis van een werkelijk bewuste discipline en democratisch centralisme vooral in de bedrijven opgebouwd wordt.

23. In de strijd tegen imperialistische oorlogen van het Duitse imperialisme nu moet uitgewerkt worden, dat de Bundeswehr niets meer en niets minder is dan een Instrument van het Duitse imperialisme. Ze dient zowel naar buiten als naar binnen de verzekering van het basisprincipe van de maatschappijorde van het kapitalisme, het profijt, het maximum profijt, de opdeling van de wereld naar de wet van de sterkste. Als hoofdcomponent van het Staatsapparaat van het Duitse imperialisme is de **Bundeswehr werktuig van de imperialistische agressie en de contrarevolutie.**

De democratische strijd voor de ontmaskering van de ongebroken traditie tussen de **Nazi-Wehrmacht en de Bundeswehr**, maar ook de ontmaskering van geschiedenis vervalsende verklaringen van het Pruisische militarisme, het verbergen van de moordpolitiek van Duitse militairen tegen de onderdrukte Volkeren in koloniale oorlogen in Afrika, Azie en hun misdadige rol in de eerste wereldoorlog en de strijd tegen de wereldwijde wapenexporten van het Duitse imperialisme, in samenhang met de **strijd tot de systematische ontmaskering van alle operaties van deze imperialistische Bundeswehr over jaren**, zelfs tientallen jaren zijn belangrijke aanlooppunten, zodat uit aanvankelijk de strijd van alle dag tegen deze of gene misdaden van de Bundeswehr ten slotte de strijd wordt, die onder leiding van een revolutionaire communistische partij het hele systeem van het Duitse imperialisme, militarisme en revanchisme in twijfel trekt.

24. **De communistische krachten in Duitsland moeten de strijd niet alleen buiten maar ook binnen de Bundeswehr opnemen.** Ten eerste om aan kennis van militaire operaties te kōnnen, wat van grote betekenis is, vooral ook als de Bundeswehr tegen revolutionaire bevrijdingsbewegingen ingezet wordt. Ten tweede moet deze strijd juist ook gevoerd worden in het bewustzijn van groot personeel en technisch overwicht van de tegenstander en het feit, dat van de graad van de vastberadenheid van het leger en de toestand daarvan ook de vastberadenheid van de Staat als geheel afhangt. Daarbij moet de bijzonder gevaarlijke illusie bestreden worden, dat het ook zou kunnen lukken, het wezenlijke kernbereik van elitetroepen en het officierscorps te neutraliseren en zelfs te "overtuigen" en te winnen. Want de geschiedenis van de strijd tegen militarisme en imperialisme in alle landen, in het bijzonder echter in de imperialistische kernlanden juist ook in de eerste wereldoorlog, toont: de antimilitaristische en

revolutionaire krachten binnen een imperialistisch, reactionair leger bij alle nodige en succesvolle arbeid voldoen niet aan een werkelijk effectieve strijd. **Het hoofddeel van het werk om het burgerlijke leger te verslaan moet door het leger van de burgeroorlog van het proletariaat tot stand gebracht worden.** Dat betekent koers te nemen op de opleiding van een eigen militair geschoold kader binnen en buiten het imperialistische leger, om de perspectieven van de mobilisering der meerderheid der mensen van de arbeidersklasse van het land voor de socialistische revolutie direct met het vormen van militaire krachten van de socialistische meerderheid der arbeidersklasse te verbinden en kiemen van een eigen proletarisch leger in de voorbereiding en doorvoering van de burgeroorlog tegen het Duitse imperialisme op te bouwen.

25. De situatie van vergaand ontbrekende strijd tegen het Duitse imperialisme en zijn leger nu toont aan, hoe ernstig de toestand is, en hoeveel inspanning voor de systematische antimilitaristische strijd nodig is. Het toont aan hoeveel inspanning **voor de strijd voor de opbouw van een revolutionaire communistische partij** nodig is. om een centrale kracht te vormen, die alle nodige strijd kan bundelen en met duidelijke perspectieven samenvoegen kan.

Het is zo, als Rosa Luxemburg en Karl Liebknecht verklaarden:

De strijd tegen alle aspecten van het militarisme in Duitsland is een van de meest belangrijke taken bij de opbouw van de communistische partij in Duitsland, in de strijd tegen de oorlogsvoorbereidingen van het Duitse imperialisme en revanchisme, in de strijd voor de **voorbereiding van de bewapende strijd, de opstand van het proletariaat en zijn bondgenoten om het verslaan van het Duitse imperialisme en zijn leger**, om de socialistische democratie, de dictatuur van het proletariaat, voor de opbouw van het socialisme en dan het communisme.

De uitvoerige uitgave van dit pamflet bevat uitleg m.b.t. de voorgestelde Stellingen evenals achtergrondinformatie bij de Stellingen.